

Валентина Папіжук — кандидат педагогічних наук, доцент, в. о. завідувача кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики Житомирського державного університету імені Івана Франка, м. Житомир, Україна.

Коло наукових інтересів: методика навчання іноземної мови (французької), порівняльна педагогіка, франкомовна література, когнітивна лінгвістика.

e-mail: valentina.papizhuk@gmail.com

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-8684-6116>

Юлія Лісова —

кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики Житомирського державного університету імені Івана Франка, м. Житомир, Україна.

Коло наукових інтересів: лінгво-прагматичні аспекти навчання іноземної мови, когнітивна лінгвістика, лінгвопоетика, франкомовна література.

e-mail: lisovajulie@gmail.com

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-7186-8013>

УДК 378(44)

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2020-2-16-22>

ЦЕНТРИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В НЕМОВНОМУ ВИШІ: ФРАНЦУЗЬКИЙ ДОСВІД

У статті проаналізовано методологічні, організаційні та змістові аспекти створення Центрів мовних ресурсів як інноваційних проєктів навчання іноземних мов у Франції. Обґрунтовано актуальність вивчення, узагальнення та систематизації зарубіжного досвіду в мовній підготовці студентів немовних факультетів. Розглянуто основні принципи діяльності Центру мовних ресурсів у Страсбурзі. З'ясовано, що особливістю мовної підготовки в Центрі є відмінне оснащення навчальними ресурсами та опертя на інформаційно-комунікаційні технології, а також фахова допомога і консультування викладачів.

Ключові слова: навчання іноземних мов; французькі університети; інноваційні проєкти; університетські мовні центри.

Постановка проблеми. Україна визнає вищу освіту двигуном соціальної трансформації, а володіння іноземною мовою – ключовою компетентністю в умовах інтеграції та глобалізації економіки, це інструмент міжнародного спілкування, засіб приєднання до європейського освітнього, наукового та професійного простору, фактор економічного зростання країни [7].

У сучасному світовому просторі Франція, одна з країн – ініціаторів Болонського процесу, сприймається як певний еталон європейської культури, де вища освіта посідає вагомe місце в загальнодержавному освітньому просторі. Система сучасної вищої освіти

Франції вважається однією з найбільш привабливих та досконалих для багатьох країн світу, у тому числі для України. Проте, за результатами звіту Європейської комісії з оцінки мовних компетентностей, у першому десятилітті XXI ст. французька молодь мала доволі низький рівень володіння іноземними мовами, що підтверджується не тільки в середніх, а й у вищих навчальних закладах [5, с. 92]. Таку саму картину демонструє і опитування Євробарометра¹ «Європейці та їхні мови», що проводилось у 2012 р. [6]. Причини такого стану справ можна знайти в самому французькому суспільстві, у школі в цілому та в університетах зокрема.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з проблеми. Особливості системи освіти Франції висвітлювались у багатьох працях українських дослідників, зокрема: О. Бочарової, О. Голотюк, Н. Лавриченко, В. Лащихіної, А. Максименка, О. Матвієнко, О. Овчарук, Л. Пуховської, А. Сбруєвої, Т. Харченко, та ін. Вивченню європейського досвіду навчання іноземних мов присвячені дослідження таких науковців, як Ж. Одюк, С. Шарль, М. Байрам, Н. Пото, Ж. Ланаре, Н. Трамблей, С. Бейкер. Проблеми вищої освіти Франції розглядали К. Корсак, Д. Смужаниця, Л. Козак. Зарубіжні вчені Б. Альберо, М. Лінар, Н. Пото, Д. Бланке, Х. Едельхоф, Г. Зігуан та ін. розглядали динаміку змін у мовній політиці країн ЄС. Проте здійснений аналіз наукових праць виявив недостатню увагу українських компаративістів до вивчення французького університетського досвіду сучасної іншомовної підготовки в контексті євроінтеграції.

Мета статті – проаналізувати досвід Франції у створенні університетських мовних центрів як інновації у сфері викладання іноземної мови в немовному закладі вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до доповіді Комітету з іноземних мов «Вивчати мови – вивчати світ», підготованій для Міністерства освіти Франції, володіння іноземною мовою є вимогою успішного сучасного суспільства, а створення спільного європейського університетського співтовариства в рамках Болонського процесу постає мотивуючим фактором для студентів і викладачів до освоєння іноземних мов і вивчення культури й менталітету інших народів [13].

У Франції кожен університет самостійно приймає рішення щодо форми навчання іноземної мови, а саме: чи буде така дисципліна в навчальному плані взагалі, чи вивчатиметься обов'язково або факультативно, професійно орієнтовано або задля підвищення загальної культури студента, скільки годин необхідно відвести на самостійну роботу або на семінарські заняття, вивчати лише англійську чи різні іноземні мови, а також які форми контролю та сертифікацію вибрати студентам та хто це фінансуватиме. Оскільки кожен університет провадить індивідуальну «мовну політику», це іноді викликає проблеми у студентів, які змінюють університети під час навчання [2, с. 118].

Існують значні розбіжності стосовно мовного питання серед керівництв французьких вишів. Деякі ректори вважають, що вивчення іноземних мов необхідно практикувати в школі, що це не входить до обов'язків університетів, за винятком фахових дисципліни. Інші переконані в тому, що іншомовна компетентність студентів є невід'ємною частиною підготовки дипломованих фахівців. На мовну політику університету впливає також його географічне розташування, зокрема, у прикордонних вишах пріоритетним є вивчення мови сусідньої країни, оскільки це забезпечує міжнародний обмін студентів [2].

¹ Євробарометр (англ. *Eurobarometer*) – міжнародний проект регулярних опитувань громадської думки, що здійснюється під егідою Європейської комісії, створений у 1973 р. Жаком-Рене Раб'є, спеціальним радником Європейської комісії. Дослідження в рамках Євробарометру проводяться з 1973 р. в Європейському Союзі, з 1991 р. – у Центральній Європі, колишній Югославії та Туреччині. Планові опитування проводяться двічі на рік на репрезентативних вибірках із 1000 осіб у кожній країні. Офіційний веб-сайт: <https://fr.wikipedia.org/wiki/Eurobaromètre>

Ще одне питання виникло навколо місця англійської мови; чи необхідно пропонувати студентам вивчати інші іноземні мови, адже саме англійська є пріоритетною в наукових публікаціях і на конференціях? Водночас європейські інституції виступають за мовне та культурне розмаїття, Рада Європи підтримує ідею про необхідність забезпечення можливості для оволодіння кількома іноземними мовами і міжкультурною компетентністю на основі спільних цінностей європейського громадянства, для чого були визначені Загальноєвропейські компетентності володіння іноземною мовою (CECR) і Європейський мовний портфоліо (PEL). Зі створенням Європейського простору вищої освіти, в рамках якого була започаткована мобільність студентів, дещо зменшився вибір відповідей на поставлені запитання. Справді, Болонський процес, який зумовив узгодження навчальних програм з метою полегшення міжнародних обмінів, передбачає достатнє володіння іноземними мовами й англійською зокрема, для можливості продовжити навчання за кордоном [9]. Міжнародні угоди щодо партнерства між університетами також впливають на мовну політику вишів Франції, зокрема, прийом іноземних студентів вимагає надання можливості практикувати французьку як іноземну мову (FLE – français langue étrangère) для цілей наукових досліджень у Франції, а також залучення іноземних студентів до французької культури.

Не менш важливу дискусію спричинило введення в програми вишів мовних модулів для всіх студентів, починаючи з першого курсу університету. Підтверджувати рівень володіння студентами іноземною мовою покликана сертифікація CLES (Certification en Langues de l'Enseignement Supérieur – атестація з іноземних мов у вищій освіті). Відповідно до задекларованих Міністерством освіти вимог, рівень B2 (високий середній) очікується наприкінці середньої школи, проте на практиці ця мета відтермінується здебільшого до завершення навчання на спеціаліста, а іноді навіть магістра в певних університетах. Ця невідповідність і викликала запитання: «Чи має університет засоби, щоб подолати недоліки середньої школи?». Вимога обов'язковості володіння іноземною мовою для маси різнорівневих студентів із різною мотивацією неминує ставити питання про постійний пошук нових методів та способів її навчання, адже для університету готувати і видавати студентам дипломи із завіреними навичками іноземної мови означає вступити в європейську конкуренцію, що стосується одночасно привабливості для студентів з інших країн та відкритості працевлаштування за кордоном для власних студентів [11, с. 1].

Розбудова міжнародного навчального простору зумовила появу інноваційних проєктів. Ішлося про пошук рішень для стимулювання вивчення іноземних мов всіма студентами, і такі можливості були надані як у навчальному плані університету, так і в проєктах мобільності та професійної інтеграції. Робота розпочалася з розроблення проєкту: творча команда протягом року, з одного боку, проводила семінари, організувала читання та редагувала документацію за останніми науковими даними щодо вивчення іноземних мов, а з іншого боку, вивчала можливості, що надаються інформаційними та комунікаційними технологіями, а також аналізувала потреби студентів та установ. Після розроблення моделі такої організації, а потім експерименту в невеликих масштабах за конкурсом у добровільних групах інноваційний проєкт поширився в університетах [9].

Нововведення полягало у тому, щоб змінити звичайну організацію роботи викладача, котрий на занятті раз на тиждень навчає групу студентів, поділених на мовні рівні. Головна ідея полягала у створенні системи, яка б збирала всі ресурси, необхідні для вивчення мов, як матеріальні, так і людські. На думку М. Лінара, методологічні принципи такого проєкту спирались на конструктивістські теорії навчання, що визначають процес здобуття знань як індивідуальний шлях через взаємодію зі стимулюючим середовищем [8, с. 217]. Проєкт

розвитку Центрів мовних ресурсів був замислений не лише як інституційна відповідь на питання про навчання іноземних мов в університеті з великою кількістю студентів, але також і головним чином в якості навчального проєкту. Педагогічна ідея полягала в тому, щоб привести до успіху найбільшу кількість студентів, розвиваючи їх самостійність у навчанні за допомогою нової методики. Так з'явилась модель Центрів мовних ресурсів (CRL, Centres de Ressources de Langues) – проєкт, який давав змогу працювати кільком викладачам з великим числом студентів, із різними мовами й різноманітними курсами в одному центрі. Перший такий Центр на 20 місць був створений на біологічному факультеті Страсбурзького університету. За десять років проєкт розширився до семи Центрів, які сьогодні приймають близько 10 000 студентів на рік.

Інноваційний проєкт мовних центрів отримав незаперечне схвалення як частина університетської політики на місцях. Крім того, Міністерство вищої освіти Франції виділяло на цей проєкт значні ресурси, що дало можливість фінансувати придбання навчальних матеріалів, комп'ютерів, а також організувати навчальні курси для викладачів іноземних мов.

Перші експерименти, проведені в трьох університетах, продемонстрували високі результати у студентів, які не навчалися на профілях іноземних мов, що пояснюється тим, що в такій моделі навчання враховувались індивідуальні особливості. За 20 років його існування відбувся стрімкий стрибок розвитку технологій і CRL значною мірою змінив свою технічну організацію, проте новаторство, запроваджене двадцять років тому, залишається постійним, при цьому оригінальним і специфічним в академічному плані.

Цей проєкт ґрунтувався на розвитку самостійного навчання, на стимулюванні інших способів роботи зі студентами, адже кожен студент повинен був знайти свій правильний шлях оволодіння іноземною мовою з погляду робочого ритму, особистих інтересів, мотивації. На думку Б. Альберо, саме тому цей концептуальний проєкт зміг переконати й об'єднати викладацьку спільноту та адміністрацію університетів, оскільки він успішно розвивався під впливом постійного аналізу свого функціонування [1, с. 70].

Нині Центр мовних ресурсів Страсбурга має величезну колекцію навчальних ресурсів: матеріали для вивчення іноземної мови з метою спілкування; ресурси, пов'язані з визначеною спеціальністю; мультимедійні засоби, підручники, словники, журнали, літературу іноземною мовою, комікси, радіо та телепередачі, фільми, телесеріали, а також ігрові матеріали [12]. Центр пропонує матеріали для вивчення обов'язкових (у Страсбурзькому університеті) іноземних мов: англійської, німецької та французької як іноземної для студентів з інших країн. Крім того, є можливість вивчати ще 28 іноземних мов поза обов'язковими кредитами, для чого існує окреме відділення Центру – SPIRAL. Робота Центру організована нестандартно, адже ініціатива перебуває в руках самих студентів, котрі самостійно обирають не лише матеріали для навчання, робочий ритм, а й організацію свого навчального процесу [2, с. 119]. Кожен студент реєструється на відповідний курс самостійно або під керівництвом обраного викладача, після чого обирає розклад роботи в центрі, де можна отримати не лише комфортне місце для занять, а й доступ до всіх навчальних матеріалів, курсів, допомогу викладача, а також можливість вивчати мову за допомогою технології «Тандему»². Обов'язкову програмну іноземну мову найчастіше вивчають через інтернет-платформу Moodle (обираєте викладача, отримуєте консультації, виконуєте завдання, перевіряєте компетентності), проте кожен студент може самостійно будувати свою траєкторію навчання. Для допомоги в самостійній роботі на основному ресурсному сайті існують рубрики: Граматика / Лексика, Аудіювання,

² Tandem – робота в парі з носієм мови, який вивчає Вашу рідну мову. Співпраця можлива наживо, тобто під час неформального спілкування, зустрічей, виконання спільних проєктів, завдань або через skype.

Вимова / Орфографія, Письмо, Сертифікація, Спеціальність, Культура, Корисна інформація, які полегшують вибір. Рубрика «Сертифікація» надає інформацію щодо сертифікації CLES (Certification en Langues de l'Enseignement Supérieur) – атестації з іноземних мов у вищій освіті, та інших екзаменів, які можуть підтверджувати рівень володіння іноземною мовою. Наприклад, іспити DELF, DALF, TCF, TEF, DFP підтверджують рівень володіння французькою мовою. Крім того, є матеріали для автоматичного контролю своїх знань (за допомогою різних сайтів). Рубрика «Спеціальність» надає необхідну інформацію іноземними мовами для різних спеціальностей, наприклад, із права, економіки, управління, політології, медицини, науки та технологій, мистецтва, мовознавства, гуманітарних наук [10].

Протягом кількох десятиліть Центр мовних ресурсів зберіг ідентичність та оригінальність, а також став зразком для численних національних і міжнародних університетів. Способи використання цього ресурсу студентами різноманітні, оскільки інколи виходять за межі свого первісного призначення, тобто він допомагає в оволодінні іншими дисциплінами, у виконанні проєктів. Але є й недоліки, адже, попри велику популярність Центру серед умотивованих студентів, чимала їхня кількість користується наданими можливостями лише перед іспитами.

З освітнього погляду такі центри відповідають диференційованості навчання і задовольняють найбільшу кількість студентів та викладачів, тобто тих, хто дотримується засадничих методологічних принципів. Успіх концепції самопідготовки у сфері навчання пояснюється також поширенням інформаційно-комунікаційних технологій, які роблять комп'ютер індивідуальним та особистим інструментом, що сприяє самостійному навчанню. Водночас зміна економічних потреб вимагає навичок швидкої адаптації та навчання протягом усього життя. Нарешті, спосіб життя суспільства, де гнучкість та мобільність стають ключовими поняттями, сприяє доступу до індивідуального, фрагментарного й швидкого навчання та інформації. Європейська політика спрямована на уніфікацію стратегічного вибору для викладання іноземних мов через заохочення багатомовності, розуміння мов однієї мовної групи та сприяння неформальному навчанню. Центри типу CRL прекрасно вписуються в цю лінгвістичну політику, а також у більш загальний лейтмотив навчання впродовж життя, адаптації особистості до свого економічного й соціального оточення.

Висновки дослідження та перспективи подальших розвідок в обраному напрямі.

Навчання та практика іноземних мов та культур студентами, котрі не спеціалізуються в іноземних мовах, залишається актуальною проблемою. Інноваційні системи, такі як Центр мовних ресурсів у Страсбурзі, важливі не лише під кутом зору методики вивчення іноземних мов, а й з погляду мовної політики вишів, оскільки своїми успіхами вони ставлять під сумнів основоположну академічну модель університету. Наукова дискусія щодо інновацій у галузі вивчення іноземних мов може забезпечити не лише теоретико-методологічну базу для університетського сектору, а й стратегічну основу для навчання впродовж життя громадян світу.

Використані джерела

- [1] B. Albero, De l'idéal au vécu : le dispositif confronté à ses pratiques, in Enjeux et dilemmes de l'autonomie ; une expérience d'autoformation à l'université. Paris : Editions de la Maison des Sciences de l'Homme, collection praTICs. 2010. pp. 67-77.
- [2] Л.В. Ахметшина, А.Р. Шамсутдинова, та В.В. Теганюк, «Применение мультимедийных учебных материалов на занятиях по иностранному языку в неязыковых вузах Франции», Наука и спорт: современные тенденции, №4 (том 21), с.116-121, 2018. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://sciencesport.ru/ru/node/1424> (дата звернення: 07.01.2020)
- [3] М. А. Головашкіна, «Педагогический потенциал гаджетов в образовательной среде университета», Педагогика. Вопросы теории и практики, Тамбов: Грамота, № 1 (09), с. 33-36, 2018.
- [4] Eurobaromètre [Online]. Available: <https://fr.wikipedia.org/wiki/Eurobaromètre> (consulté le 06.01. 2020).

- [5] European Commission. First European Survey on Language Competences. Final Report 2012, p. 244. [Online]. Available: http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/languages/policy/strategic-framework/documents/language-survey-final-report_en.pdf. (Last accessed: 05.01.2020)
- [6] Les européens et leurs langues. Rapport. Eurobaromètre spécial 386. [Online]. Available: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_386_fr.pdf (consulté le 08.01. 2020).
- [7] Концептуальні засади державної політики щодо розвитку англійської мови у сфері вищої освіти. [Електронний ресурс]. Доступно: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-stvorilo-koncepciyu-rozvitku-anglijskoyi-v-universitetah-u-dodatku-riven-v1-obovyazkova-umova-vstupu-v2-vipusku-vikladannya-profilnih-disciplin-inozemnoyu-ta-movni-skriningi> (дата звернення: 05.01. 2020).
- [8] M. Linard, «Concevoir des environnements pour apprendre : l'activité humaine, cadre organisateur de l'interactivité technique», Sciences et techniques éducatives (STE), № 8, p. 211-238, 2001.
- [9] N.Poteaux, «Les langues étrangères pour tous à l'université : regard sur une expérience (1991-2013)». Les dossiers des sciences de l'éducation, №32, 2014. DOI : 10.4000/dse.644. [Online]. Available: <http://dse.revues.org/644> (consulté le 08.01. 2020).
- [10] Relais Français. [Online]. Available: http://www.netvibes.com/fl_e_online#Specialite (consulté le 10.01.2020.).
- [11] Courtois G. Les universités face au défi des langues. Le Monde. 18/02/1993. P.1 [Online]. Available: https://www.lemonde.fr/archives/article/1993/02/18/education-campus-les-universites-face-au-defi-des-langues_3917529_1819218.html (consulté le 08.01. 2020).
- [12] Les CRL de l'Université de Strasbourg. [Online]. Available: <https://crl.unistra.fr/> (consulté le 08.01. 2020.)
- [13] Vingt ans de centres de langues : quel bilan ? Quel avenir. XX-ème Congrès RANACLES. Reims, 29 nov-1-er déc. 2012. [Online]. Available: <http://journals.openedition.org/dse/644> (consulté le 08.01. 2020).

References

- [1] Albero, B. De l'idéal au vécu : le dispositif confronté à ses pratiques. In Enjeux et dilemmes de l'autonomie ; une expérience d'autoformation à l'université. Paris : Editions de la Maison des Sciences de l'Homme, collection praTICS. 2010. pp. 67-77.
- [2] Ahmetshina L.V., Shamsutdinova A.R., Teganjuk V.V. Primenenie mul'timedijnyh uchebnyh materialov na zanjatijah po inostrannomu jazyku v nezjazykovyh vuzah Francii.: Nauka i sport: sovremennye tendencii. 2018 g. #4 (tom 21) S.116-121. <https://sciencesport.ru/ru/node/1424> (data obrashhenija: 07.01.2020)
- [3] Golovjashkina M. A. Pedagogicheskij potencial gadzhetov v obrazovatel'noj srede universiteta. Pedagogika. Voprosy teorii i praktiki. Tambov: Gramota. 2018. # 1 (09). S. 33-36.
- [4] Eurobaromètre <https://fr.wikipedia.org/wiki/Eurobaromètre> (consulté le 06.01. 2020).
- [5] European Commission. First European Survey on Language Competences. Final Report 2012. P.244 URL: http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/languages/policy/strategic-framework/documents/language-survey-final-report_en.pdf. (Last accessed: 05.01.2020)
- [6] Les européens et leurs langues . Rapport. Eurobaromètre spécial 386. URL: http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_386_fr.pdf (consulté le 08.01. 2020).
- [7] Концептуальні засади державної політики щодо розвитку англійської мови у сфері вищої освіти. URL: <https://mon.gov.ua/ua/news/mon-stvorilo-koncepciyu-rozvitku-anglijskoyi-v-universitetah-u-dodatku-riven-v1-obovyazkova-umova-vstupu-v2-vipusku-vikladannya-profilnih-disciplin-inozemnoyu-ta-movni-skriningi> (дата звернення: 05.01. 2020).
- [8] Linard, M. Concevoir des environnements pour apprendre : l'activité humaine, cadre organisateur de l'interactivité technique. Sciences et techniques éducatives (STE). 2001. № 8, P. 211-238.
- [9] Poteaux N. Les langues étrangères pour tous à l'université : regard sur une expérience (1991-2013). Les dossiers des sciences de l'éducation 2014. №32. DOI : 10.4000/dse.644. URL : <http://dse.revues.org/644> (consulté le 08.01. 2020).
- [10] Relais Français. URL: http://www.netvibes.com/fl_e_online#Specialite (consulté le 10.01.2020.).
- [11] Courtois G. Les universités face au défi des langues. Le Monde. 18/02/1993. P.1 URL :https://www.lemonde.fr/archives/article/1993/02/18/education-campus-les-universites-face-au-defi-des-langues_3917529_1819218.html (consulté le 08.01. 2020).
- [12] Les CRL de l'Université de Strasbourg. URL: <https://crl.unistra.fr/> (consulté le 08.01. 2020.)
- [13] Vingt ans de centres de langues : quel bilan ? Quel avenir. XX-ème Congrès RANACLES. Reims, 29 nov-1-er déc. 2012. <http://journals.openedition.org/dse/644> (consulté le 08.01. 2020).

Валентина Папізжук, кандидат педагогічних наук, доцент, і. о. завідувачей кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики Житомирського державного університету імені Івана Франка, г. Житомир, Україна.

Юлія Лисова, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації та прикладної лінгвістики Житомирського державного університету імені Івана Франка, г. Житомир, Україна.

ЦЕНТРЫ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННОМУ ЯЗЫКУ В НЕЯЗЫКОВОМ ВУЗЕ: ФРАНЦУЗСКИЙ ОПЫТ

В статье проанализированы методологические, организационные и содержательные аспекты создания Центров языковых ресурсов как инновационных проектов обучения иностранным языкам во Франции. Обоснована актуальность изучения, обобщения и систематизации зарубежного опыта в языковой подготовке студентов неязыковых факультетов. Рассмотрены основные принципы деятельности Центра языковых ресурсов в Страсбурге. Установлено, что особенностью языковой подготовки в Центре является отличное оснащение учебными ресурсами и опора на информационно-коммуникационные технологии, а также профессиональная помощь и консультирование преподавателей.

Ключевые слова: обучение иностранным языкам; французские университеты; инновационные проекты; университетские языковые центры.

Valentyna Papizhuk, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Intercultural Communication and Applied Linguistics, Ivan Franko Zhytomyr State University, Zhytomyr, Ukraine.

Yuliia Lisova, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Department of Intercultural Communication and Applied Linguistics, Ivan Franko Zhytomyr State University, Zhytomyr, Ukraine.

FOREIGN LANGUAGE CENTERS IN A NON-LINGUISTIC HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENT: FRENCH EXPERIENCE

The suggested article deals with the analysis of methodological, organizational and compositional aspects of creating Language Resource Centers as innovation projects for teaching foreign languages in France. The article focuses on the necessity to study and systematize foreign experience in teaching languages to the students of non-linguistic faculties. The main activity principles of the Language Resource Center in Strasbourg are highlighted in the article. This project was created to promote both learners' autonomy and to stimulate them to other forms of work, since each student has to find his own way in planning his learning based on work rhythm, personal interests, and motivation. It has been determined that learning of foreign languages is performed in the Center with excellent equipment and educational resources, with reliance on information and communication technologies, as well as professional help and consultation for the teachers. There are many interesting innovations at the Language Resource Center, for example online learning Moodle platform, Tandem technology, large choice of materials by categories and levels, online testing etc. The Center offers materials for studying obligatory foreign languages that are English, German, and French as foreign languages for foreign students. Additionally, there is a good opportunity to study twenty eight other languages beyond mandatory credits. To achieve this aim there is a separate department in the Center – SPIRAL.

From educational point of view such centers comply with the learning differentiation for a large number of students and teachers. It has been defined that successful autonomous language learning is possible due to the development of communicative and information technologies which contribute to such type of studying. Modern economic needs require quick adaptation to lifelong education from young people, since flexibility and mobility have become the key words in modern society.

Keywords: teaching foreign languages; French universities; innovative projects; university language centers.